

Αριθμός 284

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969 ΚΑΙ 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Γαλάτας

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Γαλάτας, ένασκούν τας εξουσίας τας χορηγούμενας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περι Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ὡδε τούς ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὔτοι θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περι Χωρίων (Διοίκησης καὶ Βελτίωσης) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Γαλάτας τοῦ 1979 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περι Χωρίων (Διοίκησης καὶ Βελτίωσης) Κανονισμῶν Γαλάτας 1963 ἕως 1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς οἱ «βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περι Χωρίων (Διοίκησης καὶ Βελτίωσης) Κανονισμοὶ Γαλάτας 1963 ἕως 1979.

Ἐπίσημοι
ἐφημερίδες.
Παράρτημα
Τρίτον :
4. 7.63
21. 7.66
21. 1.72
7. 7.72
13.12.74
5. 9.75
14.11.75
16.12.77
24.11.78.

2. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης ἀμέσως μετὰ τὸν Κανονισμὸν 114 τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Κανονισμοῦ ἀριθμοῦ 114Α.

«114Α.—(1) Πᾶν πρόσωπον ἐπιθυμοῦν ὅπως διαχωρίσῃ οἰανδήποτε γῆν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὸ καὶ κειμένην ἐντὸς τῆς περιοχῆς Ὑδατοπρομηθείας τοῦ Συμβουλίου εἰς οἰκόπεδα, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περι Ρυθμίσεως Ὁδῶν καὶ Οἰκοδομῶν Νόμου, Κεφ. 96, ὡς ἐτροποποιήθη, ὑποδεικνύον ὡς πηγὴν ὕδατοπρομηθείας τῶν ὑπὸ διαχωρισμὸν οἰκοπέδων του τὴν Ὑδατοπρομήθειαν τοῦ Συμβουλίου, δέον ὅπως ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσίν του. Τὸ Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς Βελτιώσεως ὡς συνόλου, ἐὰν ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν ὅτι ὑπάρχει ἐπάρκεια ὕδατος ἐκ τῆς Ὑδατοπρομηθείας τοῦ Συμβουλίου πρὸς παροχὴν εἰς τὰ ὑπὸ διαχωρισμὸν οἰκόπεδα, δύναται νὰ παρέχῃ τὴν σχετικὴν συγκατάθεσίν του, ἀφοῦ προηγουμένως καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ αἰτητοῦ δικαίωμα μέχρι £50 δι' ἕκαστον ὑπὸ διαχωρισμὸν οἰκόπεδον.

(2) Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανόμενων ἐπηρεάζει καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὰς διατάξεις οἰωνδήποτε τῶν Κανονισμῶν τοῦ Μέρους τούτου.»

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ Κανονισμοῦ 119 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολουθοῦ παραγράφου :

«119.—(1) Τὰ ἀκόλουθα τέλη θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου οἰουδήποτε οἰκήματος ἢ τόπου ἐφοδιαζομένου δι' οἰκιακοῦ ὕδατος, ἦτοι :

(α) Διὰ τούς πρώτους 30 τόννους καταναλωθέντος ὕδατος ἢ μὴ κατὰ τρίμηνον £2.250 μίλς κατὰ τρίμηνον.

(β) Τὸ ποσὸν τῶν £0.075 μίλς δι' ἕκαστον τόννον καταναλωθέντος ὕδατος πέραν τῶν 30 τόννων κατὰ τρίμηνον μέχρι τῶν 40 τόννων κατὰ τρίμηνον:

(γ) Τὸ ποσὸν τῶν £0.100 μίλς δι' ἕκαστον τόννον καταναλωθέντος ὕδατος πέραν τῶν 40 τόννων κατὰ τρίμηνον :

Ποεῖται ὅτι ἂν τοιοῦτον οἶκημα ἢ τόπος χρησιμοποιῆται ὡς σχολεῖον ἢ δι' ἕτερον Κυβερνητικὸν σκοπὸν ἢ ὡς ἐργοστάσιον, βιομηχανικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ ἐπιχείρησις τὸ Συμβούλιον δύναται διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως νὰ ὀρίξῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὡς πληρωτέα ἕτερα τέλη μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ ἀνωτέρω τέλη.»

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 197/62/2.)

